

Колко ми е драго,
че моят миль другаръ
въ отдѣлението
е най-прочуть рѣзбаръ!

Тънката дъсчица —
тя сякашъ е картонъ —
рѣже той изкусно
съ рѣзбарския трионъ.

Рѣже и нарежда
животни и лица,
живи тѣ изглеждатъ,
съ разтупкани сърдца.

Приказки изрѣзва,
дори романи самъ.
Никой не е виждалъ
такъвъ рѣзбаръ голѣмъ.

*

Ето я готова
най-новата рѣзба —
Робинзонъ застаналъ
съ Петкана на брѣга.

Метналъ е презъ рамо
като дивакъ лжка,

каменна секира
Петканъ държи въ ржка.

Виждатъ се наблизу
кокосови гори,
тамъ предъ пещерата
високъ огънь гори.

Гледа океана
морякътъ съсъ тжга,
мрачно е лицето
на черния слуга.

Мислятъ си и двама
за родния си край,
ше ли да го видятъ —
едничкъкъ Господъ знай!

Докога ше бждатъ
сами въвъ този кжтъ?
Нѣма ли най-последъ
тукъ кораби да спратъ?

Въ пещера дълбока
тукъ вѣчно ли ше спятъ?
Нѣма ли подъ стрѣха
тѣ да се подслонятъ?